

Een man had een droom. Al heel lang.
Steeds opnieuw dacht hij er weemoedig aan terug.
De droom was uiteraard heel blij dat de man zo vaak aan hem dacht.
En hij keek gespannen uit naar het moment waarop hij werkelijkheid zou worden.
Snel zag hij evenwel in dat de man er weinig voor deed om de droom te realiseren.
Dat maakte hem intriest. Hij wou zo graag ingelost worden.
Hij liet prachtige beelden van zijn vervulling in de man opkomen.
Hij spande samen met de ideeën om steeds nieuwe voorstellen te bedenken.
Pogingen om de man zo goed mogelijk te helpen.
Maar er gebeurde niets.
Op een dag was de droom het beu. En hij ging op zoek naar iemand anders.

Tania Konnerth, Aus der Schatzkiste des Lebens. Geschichten die ein Lächeln schenken, Freiburg, Herder, 2008 – hertaling: Mia Verbanck

Dromen zijn belangrijk in een mensenleven. Vandaar dat wij hopen dat onze dromen niet op zoek gaan naar een ander, maar ons juist helpen om ons een doel te geven in ons leven.

Op het eerste gezicht passen 'dromen' en 'school' niet echt goed bij elkaar. Als school ben je verondersteld om leerlingen realiteitszin bij te brengen en ze niet in een bepaalde waan te laten verkeren. En toch moeten jonge mensen mogen dromen. Of het nu gaat over een mooie toekomst, een schitterende carrière, een ideaal gezin, een auto aan 18 jaar of de wereldvrede: jongerendromen mag je niet meteen in de kiem smoren.

Bij sommige van die dromen kunnen wij helpen. Door hen in hun talenten te laten geloven. Door instrumenten aan te reiken waardoor ze beter hun doel kunnen bereiken. Ook een schouderklopje doet wonderen.

Opdat jongeren hun dromen zouden kunnen verwezenlijken, moeten ze wel de juiste attitude hebben. Als je er immers van droomt om na je middelbare studies verder te studeren, maar je hebt nooit zin om een studieboek open te slaan, kan het niet anders dat jouw droom als een zeepbel uit elkaar moet spatten. Als je ervan droomt om later een eigen succesvol kapsalon of schoonheidsinstituut te runnen of een goede verzorger te worden, zal dat niet lukken als je halsstarrig weigert de kennis die bij de praktijk hoort, te verwerven, omdat het allemaal zo 'saaï' is.

*Waar dromen gebroken
en ontnomen worden,
liggen ontgoocheling en
verbittering op de loer.*

(uit Leeftocht)

*Een doel is een droom
met een deadline*

Peter Darbo

Dromen hoeven niet altijd met een toekomstige carrière te maken te hebben. Zo dromen jongeren met faalangst of een leerstoornis ongetwijfeld van een 'zorgelozer' bestaan. Wij kunnen ook die dromen een stukje waar maken door die jongeren voldoende te ondersteunen. Begrip tonen zonder overbeschermend te zijn. Andere jongeren dromen er misschien van om uit te blinken op sportief gebied of zich volledig te kunnen uitleven in de jeugdbeweging of een muziekvereniging. Misschien kunnen ze hun verhaal over hun passie eens aan hun klasgenoten doen of zelfs op een ander moment demonstreren! (Denken we maar aan de Dag van de jeugdbeweging of aan de opendeurdag.)

De tweede 'd' van ons jaarthema is die van 'durven'. De stap van dromen naar durven vraagt moed. Leerkrachten menen dat jongeren mondig zijn en heel wat durven, maar als puntje bij paaltje komt, moeten zij toch heel wat hindernissen overwinnen.

Durven voor een klas een presentatie geven. Durven voor een vreemde jury een GIP voorstellen. Durven de uitdaging aangaan moeilijke leerstof onder de knie te krijgen. Durven uitleg vragen. Durven interesse tonen voor een vak zonder voor een 'nerd' of puntenjager te worden versleten. Durven uitkomen voor een geloofsovertuiging in een maatschappelijk klimaat dat dit bijzonder moeilijk maakt. Durven die eerste keer de schaar in echt haar te zetten. Durven een zorgvrager lichamelijk te verzorgen. Onze leerlingen hebben voor zoveel zaken durf nodig, dat het jammer zou zijn als wij hen onvoldoende aanmoedigen.

Tenslotte zijn we aan de derde 'd'; die van 'doen' beland. Dat is eigenlijk de belangrijkste 'd'. Als het bij dromen blijft die nooit in daden worden omgezet, zul je letterlijk nooit iets kunnen waarmaken. Jongeren moeten van hun kunnen overtuigd worden. Doen betekent actie ondernemen. Niet uitstellen, maar onmiddellijk handelen. Niet ondoordacht, maar na een goed overwogen planning. Een oefening die je opnieuw maakt, zal je veel beter blijven dan een oefening die je gewoon nog eens naleest. En dit is geldig voor om het even welk vak. Wat je niet doet, wat je niet oefent, maak je jezelf niet eigen. Dromen, durven, doen: het zijn drie sleutelwoorden die we dit schooljaar elk op onze manier een zinvolle betekenis kunnen geven. Laten we er samen een droomjaar van maken!

*Je mag nooit ophouden met dromen.
De droom is het voedsel van de ziel, zoals eten het voedsel van het lichaam is.
Vaak spatten je dromen uiteen en draaien je wensen op niets uit, maar toch moet je doorgaan met dromen, anders sterft je ziel en dringt de liefde er niet in door ...*

Paulo Coelho, schrijver